

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

שבת-במה בהמה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
רב יהודה הוה יתיב קמיה דשמואל, אתאי ההיא איתתא קא צווחה קמיה, ולא הוה משגה בה.	[שמואל]										◊	נה.	
לא סבר ליה מר (משלי כא) אטם אזנו מזעקת דל גם הוא יקרא ולא יענה?	אמר ליה: [רב יהודה]									?		נה.	
שיננא, רישף בקרירי, רישא דרישיך בחמימיל הא יתיב מר עוקבא אב בית דין. דכתיב (ירמיהו כא) בית דוד כה אמר ה' דינו לבקר משפט והצילו גוול מיד עושק פן תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליהם וגו'.	אמר ליה: [שמואל]											◊	נה.
אמר ליה רבי זירא לרבי סימון: לוכחינהו מר להני דבי ריש גלותא.	[רבי זירא]											◊	נה.
אמר ליה: לא מקבלי מינאי.	[רבי סימון]											◊	נה.
אמר ליה: אף על גב דלא מקבלי - לוכחינהו מר	[רבי זירא]											◊	נה.
מעולם לא יצתה מדה טובה מפי הקדוש ברוך הוא וחזר בה לרעה חוץ מדבר זה, דכתיב (יחזקאל ט) ויאמר ה' אליו עבר בתוך העיר בתוך ירושלים והתוית תו על מצחות האנשים הנאנחים והנאנקים על כל התועבות הנעשות בתוכה וגו'.	דאמר רבי אחא ברבי חנינא:											◊	נה.
אמר לו הקדוש ברוך הוא לגבריאלי: לך ורשום על מצחן של צדיקים תיו של דיו, שלא ישלטו בהם מלאכי חבלה ועל מצחם של רשעים תיו של דם, כדי שישלטו בהן מלאכי חבלה.												◊	נה.
אמרה מדת הדין לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, מה נשתנו אלו מאלו?												◊	נה.
אמר לה: הללו צדיקים גמורים, והללו רשעים גמורים.												◊	נה.
אמרה לפניו: רבונו של עולם, היה בידם למחות ולא מיהן												◊	נה.
אמר לה: גלוי וידוע לפני, שאם מיהו בהם - לא יקבלו מהם.												◊	נה.
אמרה לפניו: רבונו של עולם, אם לפניך גלוי - להם מי גלוי?												◊	נה.
והיינו דכתיב (יחזקאל ט) זקן בחור ובתולה טף ונשים תהרגו למשחית ועל כל איש אשר עליו התו אל תגשו וממקדשי תחלו וכתיב ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני הבית.												◊	נה.
אל תקרי מקדשי אלא מקדשי - אלו בני אדם שקיימו את התורה כולה מאלף ועד תיו.	תני רב יוסף:											◊	נה.
ומיד (יחזקאל ט) והנה ששה אנשים באים מדרך שער העליון אשר מפנה צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש אחד בתוכם לבש הבדים וקטת הספר במתניו ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנחשת.												◊	נה.
מזבח הנחשת מי הוה?												◊	נה.
אמר להו הקדוש ברוך הוא: התחילו ממקום שאמרים שירה לפני.												◊	נה.
ומאן נינהו ששה אנשים?												◊	נה.
קצף, אף, והימה, ומשחית, ומשבר ומכלה.	רב חסדא:											◊	נה.
ומאי שנא תיול?												◊	נה.
תיו - תחיה, תיו - תמות.	רב:											◊	נה.
תמה זכות אבות.	שמואל:											◊	נה.
תחון זכות אבות.	רבי יוחנן:											◊	נה.
תיו - סוף חותמו של הקדוש ברוך הוא	ריש לקיש:											◊	נה.
חותמו של הקדוש ברוך - הוא אמת.	דאמר רבי חנינא:											◊	נה.
אלו בני אדם שקיימו את התורה כולה מאלף ועד תיו.	רבי שמואל בר נחמני:											◊	נה.
מאימתי תמה זכות אבות?												◊	נה.
מימות הושע בן בארי, שנאמר (הושע ב) אגלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי.	רב:											◊	נה.

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

שבת- במה בהמה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
מימי חזאל, שנאמר (מלכים ב' יג) וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואחז וכתוב (מלכים ב' יג) ויחן ה' אותם וירחמם ויפן אליהם למען בריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה.	רבי יוחנן:											◇
מימי אליהו, שנאמר (מלכים א' יח) ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר ה' אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדברך עשיתי את כל הדברים האלה וגו'.	רבי יהושע בן לוי:											◇
מימי חזקיהו, שנאמר (ישעיהו ט) למרבה המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל ממלכתו להכין אותה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם קנאת ה' צבאות תעשה זאת וגו'.	רבי יוחנן:											◇
אין מיתה בלא חטא ואין יסורין בלא עון.	רבי אמי:											◇
אין מיתה בלא חטא - דכתיב (יחזקאל יח) הנפש החטאת היא תמות בן לא ישא בעון האב ואב לא ישא בעון הבן, צדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת הרשע עליו תהיה וגו'.												■
אין יסורין בלא עון דכתיב (תהלים פט) ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם.												■
אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, מפני מה קנסת מיתה על אדם הראשון?	מיתבי:											◇
אמר להם: מצוה קלה צויתיו ועבר עליה.												◇
אמרו לו: והלא משה ואהרן שקיימו כל התורה כולה ומתן												◇
אמר להם: (קהלת ט) מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב וגו'.												◇
הוא דאמר - כי האי תנא												!
אף משה ואהרן בחטאם מתו, שנאמר (במדבר כ) יען לא האמנתם בי הא האמנתם בי - עדיין לא הגיע זמנכם ליפטר מן העולם.	דתניא, רבי שמעון בן אלעזר:											◇
ארבעה מתו בעטיו של נחש, ואלו הן: בנימין בן יעקב, ועמרם אבי משה, וישי אבי דוד, וכלב בן דוד.	מיתבי:											◇
וכולוהו גמרא, לבר מישי אבי דוד דמפרש ביה קרא, דכתיב (שמואל ב' יז) ואת עמשה שם אבשלום תחת יואב על הצבא ועמשה בן איש ושמו יתרא הישראלי אשר בא אל אביגיל בת נחש אחות צרויה אם יואב												◇
וכי בת נחש הוא? והלא בת ישי הוא? דכתיב (דברי הימים א' ב) ואחיותיהן צרויה ואביגיל												◇
אלא: בת מי שמת בעטיו של נחש.												◇
מני?												◇
אילימא תנא דמלאכי השרת												!
והא איכא משה ואהרן												◇
אלא לאו: רבי שמעון בן אלעזר היא												◇
ושמע מינה: יש מיתה בלא חטא, ויש יסורין בלא עון, ותויבתא דרב אמי - תויבתא.												◇
כל האומר ראובן חטא - אינו אלא טועה, שנאמר (בראשית לה) והיו בני יעקב שנים עשר מלמד שכולן שקולים כאחת, אלא מה אני מקיים (בראשית לה) וישכב את בלהה פילגש אביו - מלמד שבלבל מצעו של אביו, ומעלה עליו הכתוב כאילו שכב עמה.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											◇
מוצל אותו צדיק מאותו עון, ולא בא מעשה זה לידו. אפשר עתיד זרעו לעמוד על הר עיבל ולומר (דברים כז) ארוך שכב עם אשת אביו ויבא חטא זה לידו? אלא מה אני מקיים וישכב את בלהה פילגש אביו - עלבון אמו תבע. אמר: אם אחות אמי היתה צרה לאמי, שפחת אחות אמי תהא צרה לאמי? עמד ובלבל את מצעה.	תניא, רבי שמעון בן אלעזר:											◇
שתי מצעות בבלב, אחת של שכניה ואחת של אביו. והיינו דכתיב (בראשית מט) אז חללת יצועי עלה.	אחרים:											◇
כתנאי:												■
פחו כמים אל תותר רבי אליעזר אומר: פזתה תבתה זלתה.	[רבי אליעזר]											◇
פסעתה על דת, חטאת, זנית.	רבי יהושע:											◇
פיללתה, חלתה, זרחה תפלתך.	רבן גמליאל:											◇

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא-key:	statement- מימרא ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof
---	--

		Talmud Navigator										
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
שבת- במה בהמה	מימרא											
עדיין צריכין אנו למודעי	אמר רבן גמליאל:									■	■	נה:
הפוך את התיבה ודורשה: זעזעה, הרתעה, פרהה חטא ממך.	רבי אלעזר המודעי:								◇	■	■	נה:
זכרת עונשו של דבר, הלית עצמך חולי גדול, פירשת מלחטוא.	רבא אמר, ואמרי לה רבי ירמיה בר אבא:									■		נה:
ראובן בני עלי בני שמואל דוד ושלמה ויואשיהו סימן.												נה:
כל האומר בני עלי חטאו - אינו אלא טועה, שנאמר (שמואל א' א) ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים לה'.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:										■	נה:
סבר לה כרב											■	נה:
פנחס לא חטא - מקיש חפני לפנחס, מה פנחס לא חטא - אף חפני לא חטא, אלא מה אני מקיים (שמואל א' ב) אשר ישכבון את הנשים, מתוך ששהו את קניניהן, שלא הלכו אצל בעליהן - מעלה עליהן הכתוב כאילו שכבום.	דאמר רב:										■	נה:
פנחס לא חטא, שנאמר (שמואל א' יד) ואחיה בן אחיטוב אחי אי כבוד בן פנחס בן עלי כהן ה' וגו' אפשר חטא בא לידו, והכתוב מייחסו? והלא כבר נאמר (מלאכי ב) יכרת ה' לאיש אשר יעשנה ער וענה מאהלי יעקב ומגיש מנחה לה' צבאות, אם ישראל הוא - לא יהיה לו ער בחכמים ולא עונה בתלמידים, ואם כהן הוא - לא יהיה לו בן מגיש מנחה, אלא לאו שמע מינה - פנחס לא חטא.	גופא, אמר רב:										■	נה:
אלא הא כתיב אשר ישכבן											?	נה:
ישכבן כתיב.											!	נה:
והכתיב (שמואל א' ב) אל בני כי לא טובה השמעה											?	נה:
בני כתיב.	רב נחמן בר יצחק:										!	נה:
והכתיב מעברים											?	נה:
מעברים כתיב.	רב הונא בריה דרב יהושע:										!	נה:
והכתיב בני בליעל											?	נה:
מתוך שהיה לו לפנחס למחות לחפני ולא מיחה - מעלה עליו הכתוב כאילו חטא.											!	נה:
כל האומר בני שמואל חטאו - אינו אלא טועה, שנאמר (שמואל א' כח) ויהי כאשר זקן שמואל ולא הלכו בניו בדרכיו, בדרכיו הוא דלא הלכו - מיחטא נמי לא חטאו.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:										■	נה: